

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **J. Š.**, bytem P. 14, P., zast. Mgr. Bc. J. K., DiS., bytem Z. 692, P., proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2015, č. j. KUOK 91223/2015, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví (dále „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto pro opožděnost odvolání žalobce. Odvolání směřovalo proti rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice, odboru dopravy, ze dne 24. 7. 2015, č. j. MUMO-OD/20124/15 (dále také „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že „dne 23. 1. 2015 v 12.34 h v obci Mohelnice ... řídil motorové vozidlo..., aniž by byl

držitelem řidičského oprávnění, neboť jej pozbyl dne 12. 7. 2014 v důsledku dosažení 12 bodů“.

[2] Žalobce **v žalobě** namítal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně mu bylo vloženo do schránky dne 11. 8. 2015. Žalobce namítal, že v řízení u správního orgánu I. stupně nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, žalobce doložil doklady o své nevině a správní orgán I. stupně neprovedl navržené důkazy. Žalobce namítal, že neřídil osobní motorové vozidlo, ale nákladní automobil určený pro mezinárodní přepravu. Žádost o postoupení věci do místa bydliště správní orgán I. stupně zamítl. Žalobce nesouhlasil s opožděností odvolání, žalovaný lhůtu spočítal nesprávně – odvolání bylo podáno dne 30. 10. 2015. Dne 20. 11. 2015 byl žalobce vyzván Městským úřadem v Poděbradech k odevzdání řidičského průkazu.

[3] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** odkázal na § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), podle kterého byl povinen opožděné odvolání zamítnout a nebyl oprávněn ho přezkoumávat podle § 89 odst. 2 správního řádu podle jeho obsahu. Předpoklady pro zahájení přezkumného řízení žalovaný neshledal, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

[4] Žalobce v **replíce** opětovně poukázal na nesprávné počítání lhůty. V usnesení navíc bylo chybně napsáno jméno zástupce žalobce, což žalovaný následně opravil. Přesto v usnesení byly nadále chyby – žalobce neřídil osobní vozidlo Iveco, ale nákladní soupravu Iveco. Takové usnesení je nevykonatelné. Proto rozhodnutí správního orgánu I. stupně nemohlo nabýt právní moci. Žalobce na podporu svého tvrzení o včasnosti odvolání poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2622/2006.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 12. 10. 2015.

[6] Protože žaloba směřovala proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, byl soud oprávněn přezkoumávat pouze otázku opožděnosti odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 5 As 107/2013 - 38 a na čísle listu 41 citovanou judikaturu, www.nssoud.cz).

[7] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci a opožděnosti odvolání zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 7. 2015 bylo zástupci žalobce Mgr. Bc. J. K., DiS., doručováno dne 28. 7. 2015, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení; téhož dne byla zásilka připravena k vyzvednutí. Dne 11. 8. 2015 byla zásilka vložena žalobci do schránky. Na doručence je vyznačeno: „28. 7. 2015 + 10 = 7. 8. 2015“. Tužkou je na závěr rozhodnutí u doručenky vyznačeno: „fikce: 7. 8. 2015, lhůta do 24. 8. 2015, PM a odvolání: 25. 8. 2015“. Na titulní straně rozhodnutí je vyznačena právní moc s datem 25. 8. 2015.

[8] V prvostupňovém rozhodnutí je v části **„Poučení“** uvedeno, že proti němu je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení a případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den.

[9] Odvolání ze dne 23. 8. 2015 bylo podáno žalobcem (jeho adresa je uvedena v levém horním rohu obálky) na poštu dne 25. 8. 2015, jak se podává z otisku údajů České pošty.

[10] Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že odvolací lhůta počala žalobci běžet dne 8. 8. 2015 poté, co dne 7. 8. 2015 nastal desátý den lhůty podle § 24 odst. 1 správního řádu. Ta běžela ode dne 28. 7. 2015. Odvolání bylo možno podat do 24. 8. 2015 včetně, dne 25. 8. 2015 již nikoliv. Důvody pro přezkum podle správního řádu žalovaný nezjistil.

[11] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném od 1. 1. 2015, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

[13] Podle § 40 odst. 1 správního řádu *pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu*

- a) *nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala,*
- b) *končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,*
- c) *případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,*
- d) *je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.*

[14] V souzené věci byla sporná otázka počátku a konce běhu odvolací lhůty. Pro zodpovězení této otázky je třeba zjistit, kdy bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně doručeno žalobci. Zdejší soud, stejně jako žalovaný při postupu před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, ze správního spisu zjistil, že zástupce žalobce Mgr. Bc. J. K., DiS., si písemnost nevyzvedl a bylo mu doručováno tzv. fikcí (resp. vyvratitelnou domněnkou) podle § 24 odst. 1 správního řádu, tj. po uplynutí desetidenní lhůty od oznámení výzvy k vyzvednutí zásilky a poučení. Výzva k vyzvednutí a poučení byly vůči zástupci žalobce učiněny dne 28. 7. 2015. Následující den, tj. 29. 7. 2015, započala běžet desetidenní lhůta ve smyslu § 24

odst. 1 správního řádu, a to v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu, podle kterého se do běhu lhůty nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Posledním, desátým dnem lhůty, byl den 7. 8. 2015 (pátek). Tento den byl dnem doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 7. 2015.

[15] Tento den je pak také rozhodující pro stanovení prvního dne běhu lhůty pro podání odvolání. Patnáctidenní odvolací lhůta počala běžet v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dne 8. 8. 2015 (první den). Patnáctý den připadl na datum 22. 8. 2015. Protože to byla sobota, v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo posledním dnem, kdy žalobce mohl podat odvolání, pondělí 24. 8. 2015. Dne 25. 8. 2015 již bylo prvostupňové rozhodnutí v právní moci a nebylo možné jej napadnout odvoláním.

[16] Žalobce se mýlil, pokud se domníval, že by písemnost byla doručena později než dne 7. 8. 2015. Takový právní názor nemá oporu v zákoně, ani k němu nelze dospět žádnou výkladovou metodou.

[17] Ke změně v doručování a možnosti doručit pouhým uplynutím desetidenní lhůty došlo s přijetím nového správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb. Nový správní řád v právní úpravě doručování zavedl větší přísnost. Dle ustanovení § 20 nového správního řádu *se fyzické osobě doručuje na adresu pro doručování, na adresu jejího trvalého pobytu, případně lze fyzické osobě doručit kdekoli bude zastížena*. Ustanovení § 23 odst. 1 správního řádu upravuje, že *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží*. Dle § 24 odst. 1 správního řádu *se písemnost považuje za doručenou posledním dnem lhůty, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena*. Dle § 24 odst. 2 (ve znění od 1. 7. 2009), *prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena*. Do pravomocného rozhodnutí příslušného správního orgánu o určení neplatnosti doručení je tak třeba písemnost ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu považovat za doručenou i v případě, že si adresát nemohl uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout.

[18] Podle § 68 odst. 5 správního řádu *v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává*. V posuzované věci se žalobci dostalo řádného poučení v souladu s § 83 odst. 1 věta první správního řádu, podle kterého *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak*.

[19] Žalovaný postupoval zcela v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu. Podle § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového*

rozhodnutí. V daném případě nebyl žalovaný oprávněn se odvoláním zabývat věcně, mohl pouze posoudit včasnost či opožděnost odvolání, což učinil, a to v souladu se zákonem. Přitom neshledal žádné důvody pro nařízení přezkumu podle správního řádu a to uvedl i v napadeném rozhodnutí.

[20] K argumentu žalobce rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2622/2006 zdejší soud poukazuje na to, že v odkazované věci šlo o režim občanského zákoníku, kdežto v souzené věci o doručování podle správního řádu. Proto je právní názor podle rozsudku, na který odkazuje žalobce, nepoužitelný.

[21] Pro úplnost soud dodává, že v dané věci žalobce nenamítal v žalobě ani (podle spisu) ve správním řízení, že by u něj nastala překážka, pro kterou by si nemohl předmětnou písemnost vyzvednout, a že by z tohoto důvodu žádal o prominutí zmeškání úkonu a navrácení v předešlý stav podle § 41 správního řádu.

[22] Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[23] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 28. 4. 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová